

PRZYOCHEDOŻONY (4) *part praet pass pf*

przyochędożony (3), **przyochędożon** (1).

Wszystkie o jasne.

sg m N przyochędożony (3), (praed) przyochędożon (1) MurzNT. ◇ [f A przyochędożoną. ◇ pl N m pers przyochędoż(e)ni. subst przyochędożon(e). ◇ A subst przyochędożoné.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ozdobiony, przystrojony, upiększony; ornatus PolAnt, Mącz [w tym: czym (3)] (4) : A gdy niektórzy mówili okościele/ że ieft pięknymi kamieniami i darowaniami klejnoty przyochędożon/ on [Chrystus] powiedział/ Tyto rzeczy które widzicie/ przyidą dni których niebędzie zostawion kamień na kamieniu który by niebył zborzony MurzNT Luc 21/5; Basilice ornatus, Páńsko prziochędożony. Mącz 23c, 28a; [BiałPos 167 (Linde s.v. przyochędożyć); GilPos 217].

[przyochędożony przez co [= czym]: Czenstho boskę oltharze prziochendożonę Są przez wyanky ziolecza thego [rośliny kadzidla] upliczionę ŚwirPasiecz 264.]

Przen: O cnotach (1) : Politus omnibus virtutibus, Prziochędożony wźemi cnotami. Mącz 308a.

[W połączeniu szeregowym: Dyjakonowie też mają być uczciwi etc. [...] Ta lekcja św. jawnie opisana jest o dyjakonach etc. 1. [...] 2. Którymi rzeczami dyjakonowie mają być przyodziani, przyochędożeni a ubrani. AktaSynod IV 4.]

Synonimy: okraszony, przybrany, przyozdobiony, przyprawiony, przystrojony, upiększony.

Cf PRZYOCHEDOŻYĆ